

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Lublin, dnia 4 czerwca 2021 r.

Poz. 2510

Wojewoda Lubelski

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN-II.4131.171.2021 WOJEWODY LUBELSKIEGO

z dnia 2 czerwca 2021 r.

stwierdzające nieważność uchwały Nr XXIV/178/21 Rady Gminy Jabłoń z dnia 4 maja 2021 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie Gminy Jabłoń, w części obejmującej § 4, § 5, § 7 ust. 2-4, § 8 w brzmieniu: „w szczególności” oraz pkt 7, § 10, § 15 ust. 3 oraz § 26 ust. 3 Regulaminu, stanowiącego załącznik do uchwały

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713, ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXIV/178/21 Rady Gminy Jabłoń z dnia 4 maja 2021 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie Gminy Jabłoń, w części obejmującej § 4, § 5, § 7 ust. 2-4, § 8 w brzmieniu: „w szczególności” oraz pkt 7, § 10, § 15 ust. 3 oraz § 26 ust. 3 Regulaminu, stanowiącego załącznik do uchwały.

Uzasadnienie

Uchwała Nr XXIV/178/21 została doręczona organowi nadzoru w dniu 7 maja 2021 r.

Przedmiotową uchwałą Rada Gminy Jabłoń przyjęła regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie gminy Jabłoń. Regulamin stanowi załącznik do uchwały.

W podstawie prawnej uchwały Nr XXIV/178/21 powołane zostały przepisy art. 19 ust. 3-5 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2020 r. poz. 2028, ze zm.).

Zgodnie z art. 19 ust. 3 tej ustawy, rada gminy uchwała regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków.

Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków jest aktem prawa miejscowego (art. 19 ust. 4).

W art. 19 ust. 5 ustawa stanowi zaś, że regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków określa prawa i obowiązki przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego oraz odbiorców usług, w tym:

- 1) minimalny poziom usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków;
- 2) warunki i tryb zawierania umów z odbiorcami usług;

- 3) sposób rozliczeń w oparciu o ceny i stawki opłat ustalane w taryfach;
- 4) warunki przyłączenia do sieci;
- 5) techniczne warunki określające możliwości dostępu do usług wodociągowo-kanalizacyjnych;
- 6) sposób dokonywania przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne odbioru wykonanego przyłącza;
- 7) sposób postępowania w przypadku niedotrzymania ciągłości usług i odpowiednich parametrów dostarczanej wody i wprowadzanych do sieci kanalizacyjnej ścieków;
- 8) standardy obsługi odbiorców usług, w tym sposoby załatwiania reklamacji oraz wymiany informacji dotyczących w szczególności zakłóceń w dostawie wody i odprowadzaniu ścieków;
- 9) warunki dostarczania wody na cele przeciwpożarowe.

Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków jest aktem prawa miejscowego, wydanym z upoważnienia określonego w art. 19 ust. 5 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Organ stanowiący musi zatem ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu ustawowym.

Posłużenie się przez ustawodawcę w art. 19 ust. 5 ww. ustawy zwrotem: "w tym" należy rozumieć w ten sposób, że w uchwalanym regulaminie obligatoryjnie zamieszczone muszą zostać postanowienia odnoszące się do wszystkich kwestii wymienionych w upoważnieniu.

Jednocześnie organ stanowiący nie może obowiązku tego ani pominąć, ani przerzucić na inny podmiot, jest bowiem zobowiązany do wyczerpania zakresu upoważnienia ustawowego, na podstawie którego podejmuje uchwałę, w kwestiach uznanych przez ustawodawcę za istotne dla prawidłowego prowadzenia działalności w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków (por. m.in. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 17 stycznia 2007 r., sygn. akt II SA/Gl 629/06).

Zgodnie z § 4 ust. 1 Regulaminu, stanowiącego załącznik do uchwały, *minimalny poziom usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne zapewnia się pod warunkiem właściwego korzystania z nich przez odbiorcę usług.*

Zdaniem organu nadzoru powyższa regulacja została podjęta z istotnym naruszeniem art. 19 ust. 5 pkt 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę (...).

Zgodnie z tym przepisem, jednym z obligatoryjnych elementów, składających się na treść regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków jest określenie praw i obowiązków przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego dotyczącego zapewnienia minimalnego poziomu usług świadczonych przez przedsiębiorstwo w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków.

W orzecznictwie sądów administracyjnych wskazuje się, że pod ustawowym pojęciem "minimalny poziom usług" należy rozumieć zarówno ilość dostarczanej wody, jej ciśnienie, ciągłość dostaw, a także jej jakość.

Odpowiednie regulacje stanowiącego regulaminu winny zatem zobowiązywać przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne do zapewnienia usługobiorcom minimalnego ciśnienia wody, minimalnej ilości dostarczanej wody oraz określać minimalne wymagania dotyczące jakości dostarczanej wody (por. wyroki WSA w Szczecinie z 30 maja 2018 r., II SA/Sz 257/18 i z 21 czerwca 2018 r., II SA/Sz 300/18; WSA w Opolu z 6 listopada 2019 r., I SA/Op 323/19).

W ocenie organu nadzoru obowiązek zapewnienia minimalnego poziomu usług w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne ma charakter bezwzględny i nie może być uzależniony od spełnienia jakichkolwiek innych warunków, np. prawidłowej realizacji określonych obowiązków przez odbiorcę usług.

Żaden przepis nie upoważnia Rady Gminy do zamieszczania w uchwalanym regulaminie dostarczania wody i odprowadzania ścieków dodatkowych warunków (kryteriów), od których spełnienia będzie uzależnione zapewnienie przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne minimalnego poziomu usług.

Tym samym rozwiązanie przyjęte w kwestionowanym postanowieniu § 4 ust. 1 Regulaminu, zdaniem organu nadzoru stanowi istotne naruszenie prawa.

W § 4 ust. 2 Regulaminu określono - w sposób przykładowy, o czym przesądza posłużenie się wyrażeniem „w szczególności” - obowiązki odbiorcy usług w zakresie „właściwego korzystania z usług”.

Z kolei zgodnie z § 4 ust. 3 Regulaminu, w przypadku braku zapewnienia minimalnego poziomu usług przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne spowodowanego naruszeniem przez odbiorcę usług wymogów zawartych w ust. 2, odbiorca usług jest zobowiązany, w odpowiedzi na wniosek przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, niezwłocznie usunąć przyczynę zagrożenia, jednak nie później niż w terminie wyznaczonym przez przedsiębiorstwo.

W ocenie organu nadzoru powyższe regulacje wykraczają poza zakres upoważnienia wynikający z art. 19 ust. 5 ustawy o zaopatrzeniu w wodę (...) i należą do materii kształtowanej w drodze umowy zawieranej pomiędzy odbiorcą usług i przedsiębiorstwem, stosownie do art. 6 ust. 3 tej ustawy.

Zgodnie z tym przepisem, umowa o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków zawiera w szczególności postanowienia dotyczące praw i obowiązków stron umowy (art. 6 ust. 3 pkt 3).

Należy podkreślić, iż wszelkie kwestie o charakterze indywidualnym, tj. odnoszące się do konkretnego stosunku prawnego (konkretniej nieruchomości i konkretnego odbiorcy) - winny być uregulowane w umowie, zaś te o charakterze generalnym i abstrakcyjnym - w regulaminie. Umowa jest bowiem czynnością w sposób szczegółowy i konkretny regulującą sytuację konkretnych stron, jest czynnością następczą w stosunku do regulaminu, który zgodnie z art. 19 ust. 5 pkt 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę (...) określa szczegółowe warunki i tryb zawierania umów z odbiorcami. Dlatego też należy uznać, że ww. regulacje regulaminu, w zakresie w jakim kształtują treść umowy zawieranej między odbiorcami usług a przedsiębiorstwem wykraczają poza zakres przyznanego radzie gminy upoważnienia.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w wyroku z dnia 30 kwietnia 2018r. sygn. akt III SA/Lu 94/18 stwierdził, że *określenie tych elementów przez radę gminy stanowi ingerencję w treść umowy pomiędzy odbiorcą a dostawcą usług, do czego organ stanowiący zaskarżony akt nie jest upoważniony. Treść takiej umowy podlega przepisom prawa cywilnego, a rada gminy uchwalająca regulamin nie ma podstaw prawnych, aby na zapisy tej umowy wpływać. Sąd podziela wyrażony w orzecznictwie pogląd, że przepisy prawa naruszają nie tylko te zapisy aktu prawa miejscowego, które wykraczają poza upoważnienie zawarte w delegacji ustawowej, ale również te, które zawierają ustalenia w kwestiach ustawowo przekazanych do regulacji umownej* (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 sierpnia 2010 r., II OSK 892/10 oraz z dnia 20 stycznia 2015 r., II OSK 1470/13 i wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 25 stycznia 2017 r., II SA/Go 1147/17).

W wyroku z dnia 27 lutego 2020r., II OSK 63/19, Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, iż: *„Inne obowiązki niż określone w u.z.z.w., mogą być nałożone na odbiorcę usług wyłącznie w umowie zawartej pomiędzy nim a przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym. Jednostronne nakładanie na obywateli jakichkolwiek obowiązków nie jest dopuszczalne bez wyraźnego upoważnienia ustawowego (...) Formę umowy o dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków ustawodawca określił w art. 6 ust. 1 u.z.z.w. (forma pisemna), a w art. 6 ust. 3 jakie winny zawierać postanowienia. Treść takiej umowy podlega przepisom prawa cywilnego, a rada gminy uchwalająca regulamin nie ma podstaw prawnych, aby określać treść tej umowy, w szczególności w zakresie o jakim mowa w art. 6 ust. 3”*.

Ponadto, odnosząc się do postanowień zawartych w § 4 ust. 2 pkt 1 i 2 Regulaminu, w których przyjęto, że właściwe korzystanie przez odbiorcę usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne polega w szczególności na:

- *utrzymaniu instalacji wodociągowych w stanie technicznym uniemożliwiającym wtórne zanieczyszczenie wody w wyniku skażenia chemicznego lub bakteriologicznego (pkt 1),*
- *zabezpieczeniu instalacji przed cofnięciem się z wody z instalacji wodociągowej, powrotem ciepłej wody lub wody z instalacji centralnego ogrzewania (pkt 2),*

należy wskazać, że zgodnie z § 115 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2019 r. poz. 1065, ze zm.), za każdym zestawem wodomierza głównego od strony instalacji należy zainstalować zabezpieczenie, o którym mowa w § 113 ust. 7 - tj. zabezpieczenie uniemożliwiające wtórne zanieczyszczenie wody, zgodnie z wymaganiami dla przepływów zwrotnych, określonymi w Polskiej Normie dotyczącej zabezpieczenia przed przepływem zwrotnym.

Regulamin zbiorowego zaopatrzenia w wodę nie może być traktowany jako informator o innych powszechnie obowiązujących przepisach prawa.

W § 4 ust. 2 pkt 3 Regulaminu określono natomiast obowiązek odbiorcy usług polegający na *utrzymaniu przyłącza wodociągowego lub kanalizacyjnego będącego w posiadaniu odbiorcy usług w stanie nie powodującym zakłóceń w dostawach wody lub odbiorze ściekó(i)w oraz nie powodującym pogorszenia warunków eksploatacji urządzeń wodociągowych lub kanalizacyjnych.*

Powyższa regulacja jest sprzeczna z art. 5 ust. 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę (...), zgodnie z którym - jeżeli umowa o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków nie stanowi inaczej, odbiorca usług odpowiada za zapewnienie niezawodnego działania posiadanych instalacji i przyłączy wodociągowych lub instalacji i przyłączy kanalizacyjnych z urządzeniem pomiarowym włącznie.

Z powyższego przepisu jednoznacznie wynika, że odbiorca usług ponosi odpowiedzialność za niezawodne działanie instalacji i przyłączy będących w jego posiadaniu - o ile umowa nie stanowi inaczej. Oznacza to, że ustawa dopuszcza przeniesienie w drodze umowy odpowiedzialności na przedsiębiorstwo za niezawodne działanie instalacji i przyłączy posiadanych przez odbiorcę usług.

Rada Gminy nie jest władna w drodze uchwalonego regulaminu wyłączyć taką możliwość.

W § 5 Regulaminu przyjęto, iż *przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest zobowiązane do informowania o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w szczególności poprzez zamieszczenie odpowiedniej informacji na swojej stronie internetowej.*

Zgodnie z art. 12 ust. 5 ustawy wójt (burmistrz, prezydent miasta) jest obowiązany do informowania mieszkańców o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

Rada Gminy nie jest uprawniona do nałożenia w regulaminie dostarczania wody i odprowadzania ścieków na przedsiębiorstwo obowiązku informowania o jakości wody. Obowiązek ten spoczywa bowiem na wójcie (burmistrzu, prezydencie miasta).

Dla wykonania tego zadania organ wykonawczy powinien być informowany przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne. Obowiązek tego rodzaju obciążający przedsiębiorstwo powinien zatem zostać sprecyzowany w zezwoleniu na prowadzenie działalności. W przypadku, gdy działalność prowadzi gminna jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej i zezwolenie nie jest udzielane, organ wykonawczy gminy powinien korzystać z ogólnych uprawnień kierowniczych i kontrolnych przysługujących mu na podstawie ustawy samorządowej (por. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 2 lutego 2014 r., sygn. akt II SA/Wr 771/13; wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 15 marca 2018 r., sygn. akt II SA/Go 102/18; wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 5 czerwca 2018 r., sygn. akt II SA/Bd 1345/17).

W § 7 ust. 2 Regulaminu przyjęto, że *wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, osoba ubiegająca się o zawarcie umowy zobowiązana jest przedstawić przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu dokument określający aktualny stan prawny nieruchomości.*

Jeżeli z treści dokumentu, przedłożonego zgodnie z ust. 2 nie wynika tytuł prawny osoby składającej wniosek do władania nieruchomością jest ona zobowiązana przedstawić dokument potwierdzający ten tytuł, z zastrzeżeniem ust. 4 (§ 7 ust. 3).

Umowa może zostać zawarta również z osobą, która korzysta z nieruchomości, za zgodą właściciela, a w przypadku nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym, po uprawdopodobnieniu przez nią faktu korzystania z przyłączonej nieruchomości (§ 7 ust. 4).

Przytoczone regulacje są sprzeczne z art. 6 ust. 4 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę (...), który stanowi, że umowa, o której mowa w ust. 1, może być zawarta z osobą, która posiada tytuł prawny do korzystania z nieruchomości, do której ma być dostarczana woda lub z której mają być odprowadzane ścieki, albo z osobą, która korzysta z nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym.

Jak trafnie wywiedziono w orzecznictwie sądów administracyjnych, przepisy ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę (...) nie zawierają podstaw do określenia wymogu dołączania do wniosku o zawarcie umowy dokumentów potwierdzających posiadanie tytułu prawnego do nieruchomości, jak również wskazywania przesłanek faktycznego korzystania z nieruchomości (w przypadku zawarcia umowy z osobą korzystającą z nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym).

Przepis art. 6 ust. 4 ustawy nie różnicuje prawa osoby posiadającej tytuł prawny do korzystania z nieruchomości i osoby korzystającej z nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym. Zatem obydwie kategorie osób mają równe prawo zawarcia umowy o dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków

Skoro zgodnie z art. 6 ust. 4 tej ustawy obowiązek zawarcia umowy o zbiorowe zapatrzenie w wodę lub zbiorowe odprowadzanie ścieków jest całkowicie oderwany od tego, czy odbiorca usług posiada tytuł prawny do nieruchomości czy też nie, to w ogóle należy zakwestionować zasadność badania stosunków własnościowych na danej nieruchomości przez przedsiębiorstwo wodociągowo - kanalizacyjne (por. wyrok WSA w Olsztynie z dnia 30 października 2018 r. sygn. II SA/OI 613/18).

W wyroku z dnia 19 kwietnia 2018 r., sygn. akt II SA/Lu 77/18 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie orzekł: „*zgodzić należy się ze stanowiskiem skarżącego, że powołane regulacje, które (...) nakładają obowiązek uprawdopodobnienia faktu korzystania z nieruchomości przez osobę niedysponującą tytułem prawnym do korzystania z nieruchomości, są sprzeczne z art. 6 ust. 4 ustawy. Zgodnie z tym przepisem umowa o dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków może być zawarta z osobą, która posiada tytuł prawny do korzystania z nieruchomości, do której ma być dostarczana woda lub z której mają być odprowadzane ścieki, albo z osobą, która korzysta z nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym. Oznacza to, że ustawodawca nie przewidział możliwości nakładania na osoby ubiegające się o zawarcie umowy wymogu szczególnego uzasadnienia tego wniosku, co obejmuje również osoby korzystające z nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym*”.

Powyższą argumentację należy odnieść także do § 8 pkt 7 Regulaminu, w którym Rada jako jeden z elementów wniosku o zawarcie umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków wskazała *tytuł prawny do nieruchomości albo oświadczenie o korzystaniu z nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym*.

W § 8 Regulaminu Rada postanowiła, że *wniosek o zawarcie umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków z przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym powinien w szczególności określać: (...)*.

Użycie w powyższej regulacji zwrotu „w szczególności” powoduje, że określone w uchwale elementy wniosku mają charakter wyliczenia otwartego.

Taka regulacja oznacza, że Rada nie określiła w sposób kompletny wszystkich elementów wniosku. Tymczasem zgodnie z art. 19 ust. 5 pkt 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę (...) rada została zobowiązana do określenia w podejmowanym regulaminie warunków i trybu zawierania umów.

Rada, kierując się wytycznymi zawartymi w treści udzielonego jej upoważnienia do podjęcia uchwały, powinna uregulować w sposób kompleksowy i precyzyjny materię podlegającą regulacji. Zagadnienia te powinny być skonkretyzowane, a przyjęta regulacja winna być sformułowana w ten sposób, aby podmioty ubiegające się o zawarcie umowy o zaopatrzenie w wodę, a także przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, nie miały wątpliwości, jakie elementy wniosek powinien zawierać.

Zgodnie z § 10 Regulaminu, *przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne udostępnia zainteresowanym podmiotom informacje o szczegółowych warunkach zawierania umów, w tym o konieczności przedstawienia przez odbiorców usług dokumentów umożliwiających podpisanie umowy oraz o czasie i miejscu, w którym możliwe jest zawarcie umów*.

Stosowanie zaś do brzmienia § 15 ust. 3 Regulaminu, *wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1 (o przyłączenie do sieci) ustala przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne*.

W ocenie organu nadzoru, Rada Gminy przedmiotowymi regulacjami dokonała nieuprawnionego scedowania obowiązków wynikających z art. 19 ust. 5 pkt 2 i pkt 4 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę (...), tj. do określenia warunków i trybu zawierania umów z odbiorcami oraz warunków przyłączenia do sieci na przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne. Takie regulacje stanowią istotne naruszenie prawa.

Ustawa zawierając delegację dla rady gminy do uchwalenia regulaminu dostarczania wody i odbierania ścieków, nie przewiduje możliwości dalszego delegowania przekazanych radzie gminy uprawnień, w szczególności na przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, będące jedną ze stron zawieranych umów.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu w wyroku z dnia 14 listopada 2011 r., sygn. akt I Sa/Op 377/10 orzekł: „*Nie można przy tym zgodzić się z Gminą, że § 4 Regulaminu określa w sposób wyczerpujący warunki i tryb zawierania umów, bowiem już tylko zapis punktu 3 dowodzi, że to Przedsiębiorstwo udostępnia zainteresowanym podmiotom informacje o szczegółowych warunkach zawierania umów, co niewątpliwie świadczy właśnie o scedowaniu na Przedsiębiorstwo obowiązku regulacji tej materii, a to stanowi istotne*

naruszenie prawa bowiem, gdyż jak wskazano wyżej, to organ stanowiący gminy jest uprawniony do stanowienia regulacji w tym przedmiocie”.

Przepisy ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę (...) nie przewidują również podstawy do nadawania przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu uprawnienia do sporządzenia wzoru wniosku o zawarcie umowy.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w wyroku z dnia 23 kwietnia 2015 r., sygn. akt II SA/Lu 641/14 stwierdził: *„Rada Gminy dokonała niedopuszczalnej subdelegacji na przedsiębiorstwo kompetencji do określenia wzoru wniosku o przyłączenie do sieci, bowiem ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i odprowadzaniu ścieków nie przewiduje takiej możliwości”* (por. także wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 11 października 2010 r., sygn. akt II SA/Go 511/10).

Zgodnie z § 26 ust. 3 Regulaminu, *należności za wodę pobraną na cele przeciwpożarowe reguluje gmina.*

Zgodnie z art. 22 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne obciąża gminę na podstawie cen i stawek opłat ustalonych w taryfie za:

- 1) wodę pobraną z publicznych studni i źródeł ulicznych;
- 2) wodę zużytą do zasilania publicznych fontann i na cele przeciwpożarowe;
- 3) wodę zużytą do zraszania publicznych ulic i publicznych terenów zielonych.

Regulamin dostarczania wody jako akt prawny pochodny i uzupełniający do ustawy nie może zawierać postanowień uregulowanych przez samego ustawodawcę. Postanowienia aktów powszechnie obowiązujących nie mogą być zmieniane ani uzupełniane postanowieniami uchwały Rady Gminy.

Rada gminy w stanowieniu aktów prawa miejscowego związana jest ramami stworzonymi przez ustawy.

Akty prawa miejscowego podejmowane na podstawie upoważnień ustawowych nie mogą wykraczać poza jakiegokolwiek unormowania ustawowe ani przepisy wykonawcze wydane na podstawie tych ustaw, czynić wyjątków od ogólnie przyjętych rozwiązań ustawowych a także powtarzać kwestii uregulowanych w aktach prawnych hierarchicznie wyższych.

W tym stanie rzeczy, stwierdzenie nieważności uchwały Nr XXIV/178/21 we wskazanym zakresie jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, złożona za moim pośrednictwem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWODA LUBELSKI

Lech Sprawka

Otrzymują:

- 1) Wójt Gminy Jabłoń
- 2) Przewodniczący Rady Gminy Jabłoń